

פרק י' – נערה הנאורסה Introduction to

Until now, we have examined the formulae of נדרים, the consequences of נדרים, the meaning of particular terms as objects or conditions of a נדר – and, in the last chapter, what questions may be used to provoke regret allowing release of the נדר. There is a unique status accorded a נערה (girl from the onset of puberty for the next 6 months) in הלכה in general and in the realm of נדרים in particular. Since, in the ancient world, a girl of that age was most likely to be betrothed but not necessarily married, she may still be associated with father in which case he has the purview to repudiate her נדרים. She may, alternatively, be already married in which case her husband has the right to reject her vows – even after she has come of age. The details of הפרת נדרים – how long after taking the נדר, how long after the husband or father hearing of it etc. are chiefly addressed in the final chapter, This chapter deals with the likely circumstance of a נערה מאורסה – betrothed “maiden” – who is both under the domain of her father (not yet married) and fiancé (betrothed) and both must participate in הפרת נדרים.

(2) וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' (3) איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסור על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: (4) ואשה כי תדר נדר לה' ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: (5) ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: (6) ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום וה' יסלח לה כי הניא אביה אתה: (7) ואם היו תהיה לאיש ונדרה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: (8) ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: (9) ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה וה' יסלח לה: (10) ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: (11) ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: (12) ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: (13) ואם הפר לפי אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם וה' יסלח לה: (14) כל נדר וכל שבועת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: (15) ואם החריש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו: (16) ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: (17) אלה החקים אשר צוה ה' את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה: במדבר ל

15.10.1

66b (משנה א') → 68a (שבינו לבינה)

- I the fiancé and father of a נערה המאורסה must **both** participate in הפרת נדרים for the נדר to be repudiated
- a *note:* if one of them confirms (מקיים) the vow, it is certainly not מופר
- b *point:* that if (e.g.) father repudiated, and fiancé then confirmed – and then retracted the confirmation
- i סד"א the fiancé could then repudiate
- ii קמ"ל both repudiations have to be done “together”, without being interrupted by a confirmation
- c source for requirement of **ארוס** and **אב**
- i רבה: v. 7 above (v. 11 covers a married woman; →v. 7 is an affianced woman
- 1 *challenge:* perhaps both (7/11) are in re: נשואה, 2nd verse needed to teach that the husband cannot repudiate vows made before the marriage
- 2 *rejection:* that rule follows simply from the words בית אשה (v. 11)
- 3 *alternatively:* the verb היה (v. 7) implies קידושין (from דברים כד:א)
- 4 *challenge:* perhaps the father alone is needed
- 5 *answer:* if so, why mention the father when she is fully single (vv. 4-6)
- 6 *challenge:* perhaps the ארוס can repudiate alone – but father cannot
- 7 *rejection:* if so, why did the תורה attach the father to this passage via the וא"ו (היה תהיה) וא"ו (הוא...)?
- (a) *Answer:* perhaps that his confirmation is meaningful, yet his repudiation unneeded
- 8 *Challenge:* if so, why do we need v. 11? If the ארוס can repudiate alone, certainly the בעל can do so
- 9 *Perhaps:* v. 11 is needed to teach that the husband cannot repudiate earlier נדרים
- 10 *Answer:* that proves the point – since v. 7 refers to קודמין (עליה) – the father must join the ארוס
- ii בין איש לאשתו, בין אב לבתו) v. 17 ר' ישמעאל
- 1 רבה: v. 17 teaches that the husband may repudiate only vows that affect their relationship (בין איש לאשתו)
- 2 ר' ישמעאל v. 7 – for a ruling of רבה's (later on in the פרק)